

Emisija "Teška reč"
TV Pink, 02.02.2015.

Dragan Vučićević: Dobro večer. Ja sam Dragan J. Vučićević Glavni urednik Informera, a večeras sa nama u studiju Načelnik generalštaba Vojske Srbije Ljubiša Diković i vojno politički analitičar Politike vojni komentator Politike Miroslav Lazanski. Dakle pretpostavljam da već znate o čemu ćemo pričati i šta je centralna tema emisije. I dakle prošle nedelje na jednoj konferenciji za štampu Fonda za humanitarno pravo, to je onaj Fond koji je do skora vodila Nataša Kandić, vi ste gospodine generale optuženi, odnosno osumnjičeni da tako kažem da ste umešani u ratne zločine 99. godine u vezi sa masovnom grobnicom nađenom u selu Rudnica u Raškoj. Pa sad otkud to, vi ste demantovali to, rekli ste da nemate apsolutno nikakve veze sa tim, da to nije tačno, da je tužilaštvo istraživalo, da je utvrdilo da niste umešani ni u kakve zločine, da o tome postoje dokumenti iz 2012. godine, međutim Fond za humanitarno pravo i dalje insistira da to treba proveriti. Tužilaštvo za ratne zločine je objavilo da će pokrenuti istragu ili predistražne radnje kako se to kaže. Šta je vaš komentar, šta vi znate, zašto se ovo sad dešava.

Ljubiša Diković: Poštovani građani Republike Srbije, dragi moji pripadnici Ministarstva odbrane i Vojske Srbije. Svedoci ste da se unazad nekoliko godina vodi prljava kampanja protiv mene i mog učešća u oružanim sukobima kao komandanta brigade na Kosovu 1999. godine a i kao komandanta graničnog bataljona u Bajinoj Bašti zaključno sa 94. godinom. To vodi Fond za humanitarno pravo što je posebno kulminiralo ovih dana. Nemam nikakve veze sa optužbama Fonda za humanitarno pravo koje vređaju ugled i dostojanstvo mene i institucije na čijem sam čelu. Nikada i nigde niti kao vojnik niti kao komandir, niti kao komandant niti sam planirao niti organizovao niti učestvovao i na bilo koji drugi način podstrekivao na vršenje ratnih zločina. Ovo je istina koju imam potrebu da saopštim svim građanima Republike Srbije i posebno pripadnicima Ministarstva odbrane i naše vojske. Naprotiv, gde god sam mogao i koliko god sam mogao sve sam činio zajedno sa svojim oficirima da se svaki eventualni pokušaj zločina spreči. Za one zločine za koje sam saznao bili su procesuirani. U mojoj brigadi 99. godine petanest pripadnika je uhapšeno i predato na dalju nadležnost tužiocima, odnosno sudovima za ratne zločine. Fond za humanitarno pravo po prijemu dužnosti moje 2011. godine odmah, dakle početkom 2012. izlazi sa prvim optužbama da sam 1995. godine kao komandant 16. graničnog bataljona učestvovao u zločinima prema mislimanima koji su prešli na teritoriju Republike Srbije posle dešavanja u Srebrenici, gnusna laž. Dužnost komandanta graničnog bataljona sam predao 1994. godine krajem meseca avgusta i upućen sam na školovanje na komandnoštabno usavršavanje u Beograd. Tako da 95. godine nikako nisam mogao biti niti u Bajinoj Bašti niti komandant graničnog bataljona. U navodima Fonda za humanitarno pravo takođe se navodi da sam 98. godine kao komandant 37. motorizovane brigade organizovao, činio zločine, pljačkao imovinu na teritoriji Kosova i Metohij. 98. godine krajem, dakle u mesecu novembru sam tek primio dužnost komandanta 37. motorizovane brigade, a 37. motorizovana brigada 98. godine uopšte se nije nalazila na prostoru Kosova. Niti jedan vojnik 37. motorizovane brigade 98. nije bio na prostoru Kosova a kamoli čitava brigada. Sve ovo što sam vam rekao je dokumentovano i predato sudu. Od mene, odnosno meni se pripisuje odgovornost da sam učestvovao u zločinima, da nisam sve činio da iste sprečim, dakle neka pretpostavljena odnosno komandna odgovornost od strane Fonda za humanitarno pravo koja inače u našem sudstvu 99. godine uopšte ne postoji. Šta znači komandna odgovornost ili pretpostavljena odgovornost, samo поближе da objasnim građanima kroz

jedan običan primer. Evo recimo da ja projektujem put. Završio sam projekat, put urađen po projektu. Naravno nedisciplinovani učesnici u saobraćaju oštro uleću u krivine, izleću, gube život, povređuju se itd. I ja sam kao projektant kriv zato što nisam predvideo da eto na toj krivini može doći do izletanja motornog vozila ukoliko se vozi neprilagođenom brzinom i zašto sam baš takvu krivinu projektovao da može motorno vozilo da izleti. Možda nije najsajjniji primer ali pokušavam da približim šta to znači ta pretpostavljena, odnosno komandna odgovornost. Možda još bolji primer. Bili smo svi svedoci krajem, odnosno početkom i sredinom prošle godine velikih poplava i nesreća koje su zadesile Srbiju. Sa mnogim građanima i sa građanima Šapca sam bio u Šapcu na bedemima Save. I sad da se desilo kojim slučajem da voda radi toga, zaista su bile obilne padavine, da voda jednostavno provali nasip na reci Savi i onda ta pretpostavljena odgovornost bi onda izgledala ovako. Pa dobro eto Diković je mogao i trebao da proceni gde će to Sava da probije bedem, da zatvori taj bedem i odgovorčan je zašto to nije uradio a da pritome ja zaista jesam sve uradio što sam mogao da do toga ne dođe. Dakle to je ta neka odgovornost koju meni pripisuje Fond za humanitarno pravo i plus zamislite i to da sam ja lično učestvovao u zločinima na prostoru Kosova i Metohije.

Dragan Vučićević: Izvinite što vas prekidam ali zašto se to baš sada poteže. Evo ja ovde imam saopštenje za javnost Tuižilaštva za ratne zločine izdatog 25. januara 2012. Gde se kaže general Diković nije odgovoran za ratne zločine pa tu sad piše da su potpuno istražili takozvani dosije Ljubiša Diković koji je predao Fond za humanitarno pravo. I tu se čak kaže tokom predkrivičnog postupka do sada je saslušano 120 svedoka među kojima 10 kosovskih albanaca. U njihovim izjavama general Diković se pominje samo kao čovek koji je spasio živote tri romska deteta u ratnih događajima koji su se odigrani u Pustom Selu i sad tu ima još drugih stvari ali prosto pitam vas ako je neko 2012. završio predistražne radnje, saslušao 120 svedoka, ništa nije našao i dalje insistira da sve vi ratni zločinac. Zašto on to radi. Da li on gađa vojsku ili gađa vas.

Ljubiša Diković: Dakle posle navoda Fonda za humanitarno pravo 2012. godine obratili smo se legalnoj instituciji a to je Sud za ratne zločine koji je jasno ovo o čemu vi govorite stavio do znanja i dao pisani dokumenat u kome kaže da nikakva saznanja ne postoje o bilo kakvoj mojoj umešanosti u zločine 99. godine. Ali pre toga samo dozvolite da kažem zašto sam dosad ćutao. Može se uslovno reći, odnosno zašto se do sada nisam pojavljivao da to objasnim. Iz više razloga. Prvo Fond za humanitarno pravo želi da jednostavno se dešava medijsko suđenje. Bilo kakvo suđenje, bilo kakvo istraživanje nije posao Fonda za humanitarno pravo i to se nikako ne može odvijati u medijima. To sam jednostavno hteo da ide u legalne institucije ove države i podneo sam privatnu tužbu protiv Fonda za humanitarno pravo.

Dragan Vučićević: ročište je 17., 18. Februara.

Ljubiša Diković: Tako je, ali stvari su se jednostavno otele kontroli. I vidite ovo sada što se dešava to je zaista krajnje nisko, ne znam šta su pobude, doćemo i do toga ali sada definitivno je više nemam prava da ćutim. Zbog čega, pa nemam prava da ćutim zbog onih koji više ne mogu da govore, nemam prava da ćutim zbog onih ljudi koji su dali svoj život, dakle najvrednije što su imali časno izvršavajući svoje zadatke odbrane otadžbine i u borbi protiv terorizma 99. godine. Zbog njih nemam pravo da ćutim i zato sam ovde da kažem istinu kao što sam istinu govorio u Hagu jer sam bio tamo svedok odbrane naših

optuženika u Hagu i išao sam sa ciljem da pomognem da se dođe do istine. Isto tako želim da naglasim da sam bio kontaktiram od haških istražitelja da budem svedok tužilaštva. Naravno pre toga sam prihvatio da budem svedok odbrane, odbio sam da budem svedok tužilaštva i kao jedini aktivni general sa još dva aktivna oficira učestvovao kao svedok odbrane u Hagu radi istine, apsolutno radi istine i ni zbog čega drugog. Hag je moje svedočenje uzeo kao kredibilno apsolutno. I vidite sve ovo što sad Fond za humanitarno pravo plasira kao informacije nalazi se u dokumentima Haškog tribunala. I u to vreme sve ovo što se dešavalo je bilo ...

Dragan Vučićević: Bilo je apsolutno dostupno i haškim istražiteljima.

Ljubiša Diković: Bilo je apsolutno dostupno.

Dragan Vučićević: Da ima elemenata ratnog zločina oni bi vas verovatno optužili.

Ljubiša Diković: Naravno. I oni uopšte nisu našli ni jedan detalj koji bi mene optuživao za bilo kakve zločine. i samo još nešto da kažem. Ja zaista evo sada ovo veče molim za oprostaj sve roditelje, decu, supruge i rođake mojih oficira, podoficira i vojnika koji su izgubili život na području Kosova i u sastavu 37. motorizovane brigade i u sastavu svih drugih brigada. Zašto. Zato što ih nisam bolje čuvao i zato što im nisam sačuvao živote. Nisam mogao, a možda sam i mogao jer sam jednako tako kao što sam čuvao njihove živote čuvao i živote albanaca na prostoru Kosova i Metohije, posebno žena, dece, nejači. Jer sam deo snaga, i to se zna, da upravo obezbeđuje civile i one koji ne učestvuju u borbenim dejstvima od nekih nedela ili bilo kakvih radnji i lošeg postupanja prema civilima. To je istina koju želim ovde da kažem, a sve ostalo kako god se izvede ali ovo zaista nema smisla i nema meru. Naravno da se nameće sasvim logično pitanje zašto sada i zbog čega. Dakle zašto. Ja isključujem slučajnost i mislim da slučajnosti ovde nema. Prvo postaviću nekoliko pitanja koje možda mogu dati odgovor ali nadam se da će nadležne institucije i proceniti i doći do jasnih i nedvosmislenih zaključaka zašto baš sada. Vidite Fond za humanitarno pravo mora da opravda svoje finansije, početak godine je, planiraju se sredstva, dodeljuju se sredstva. Ukoliko ne pišeš o zločinima Srba, naravno to je zanimanje Fonda za humanitarno pravo naravno nema finansija i nema postojanja Fonda. Sve dok se priča o ratnim zločinima Fond postoji i verovatno će biti finansije. Drugo, da li je dobro da na čelu Vojske Srbije bude oficir koji je komandovao brigadom na prostoru Kosova i borio se zajedno sa svojim vojnicima časno izvršavajući zadatke koje nam je u tom momentu postavila država, a to je bio ključni zadatak borba protiv terorizma koji je postojao u to vreme i pre toga čak na prostoru Kosova i Metohije. Sledeći razlog, ja moram da ga pomenem. Pa dobro neko će reći pa to smo već čuli, već viđeno izlizano itd, ali mislim da se ovo ne može odvojiti od napada odnosno prozivke državnih organa odnosno države u celini. Jer kakva je to država na čijem je čelu Načelnik generalštaba umešan u ratne zločine, kakav je to Predsednik Republike Srbije čiji Načelnik generalštaba je umešan u ratne zločine, kakva je to Vlada Republike Srbije, kakav je to Premijer Republike Srbije čiji Načelnik generalštabe je takođe umešan u ratne zločine, kakvo je to Ministarstvo odbrane, kakav je to Ministar odbrane a Načelnik generalštaba mu umešan u ratne zločine.

Dragan Vučićević: Udar na državu.

Ljubiša Diković: Na kraju kakva je to vojska čiji je čovek umeša u ratne zločine, ali nije umešan u ratne zločine. Ili možda ovo ne bi bilo ovako da zaista ja nisam bio na prostoru Kosova i Metohije, ali ja se ponosim sa tim i ponosim se sa svim onim što su pripadnici vojske tada u to vreme učinili u borbi protiv terorizma. Možda da sam pobeo sa prostora Kosova, možda da sam učinio sve da ne budem tu gde sam trebao da budem ne bi bio danas u ovoj situaciji. Ja ne znam drugi razlog koji može biti zaista jer sam pred gospodom bogom, pred građanima Srbije apsolutno čist kao suza.

Dragan Vučićević: Da uvedemo kolegu Lazanskog u razgovor. Šta vi mislite šta je od ovih razloga koje je pobrao general zapravo razlog napada na njega i na državu.

Miroslav Lazanski: Teško je dodati nešto novo ovome što je general sad izneo. Ono što je meni najzanimljivije te prethodne optužbe gde se general optužuje za prisustvo u Bajinoj Bašti, čovek evidentno tamo nije bio, za prisustvo 98. godine na Kosovu nije bio.

Dragan Vučićević: A to sve radi ovaj isti Fond.

Miroslav Lazanski: Da.

Dragan Vučićević: Oni su dva puta, tri puta uhvaćeni u laži i sad treba da im verujemo četvrti put.

Miroslav Lazanski: Ono što je tu zanimljivo....

Dragan Vučićević: Nije li to možda u ovome što priča general da je on Načelnik generalštaba koji je učestvovao u borbama na Kosovu. Možda to nekom smeta.

Miroslav Lazanski: Pa naravno da smeta.

Dragan Vučićević: Negde na zapadu ili možda ovde.

Miroslav Lazanski: Naravno da smeta.

Dragan Vučićević: Možda ga zbog toga...

Miroslav Lazanski: Ima tu više razloga. Ono što je tu zanimljivo jeste da smo mi svedoci postojanja jednog paralelnog pravosudnog sistema u Srbiji, jednog parasistema pravosuđa. Jer ako u paragrafu 37. dosijea Rudnica, ja sam ga danas malo pogledao, na strani 8. stoji da Fond za humanitarno pravo utvrđuje. Ko ima pravo u ovoj državi da utvrđuje. Samo sud, nikakva nevladina organizacija ne može da utvrđuje. Pa onda paragraf 86. na tridesetoj stranici isto utvrđuje. Jedini merodavan organ pravosudni koji u ovoj državi koji može nešto meritorno da utvrđuje to je sud, nikakva nevladina organizacija. Šta smo mi, gde mi to živimo. Nevladine organizacije vode privatne istrage, svoje istrage. To ni jedna država na svetu ne bi dozvolila.

Dragan Vučićević: Nikako niko ne primećuje kako je moguće, kako vi to objašnjavate da je taj...

Miroslav Lazanski: Da su postojali elementi krivičnog dela valjda bi Fond za humanitarno pravo podneo krivičnu prijavu. Drugo mene zanima ta kauzalna veza između mesta zločina i pronađenih leševa u Rudnici. Nije sporno da su pronađeni leševi ali da vidimo odakle su došli, da li postoji objašnjenje, ti ljudi koji su pronađeni, njihovi posmrtni ostaci, gde su pronađeni, u kojim borbama su ubijeni, ko ih je ubio i kako su se našli na tom lokalitetu. Da li to postoji kao objašnjeno. Tako da ne znam. Znam da je srpsko tužilaštvo za ratne zločine vrlo ažurno, možda najažurnije u celom ovom regionu bivše Jugoslavije i siguran sam da imaju nešto da bi oni da imaju nešto od 2012. da bi oni već to procesuirali.

Dragan Vučićević: Pa ne bi ovo saopštenje izdali, jel tako.

Miroslav Lazanski: Saopštenje su izdali. Ja sam čuo juče na televiziji da je direktorka Fonda za humanitarno pravo valjda rekla da oni imaju neke nove dokaze. Koliko sam čuo da tužilaštvo nikakve nove dokaze još nije dobilo.

Dragan Vučićević: Oni stalno pričaju o novim dokazima, nema tih dokaza.

Miroslav Lazanski: Da vidimo te dokaze. Ali ono što mene smeta to je da ona utvrđuje. Nevladina organizacija.

Dragan Vučićević: Smeta li vam činjenica da taj Fond za humanitarno pravo je i dalje kredibilna organizacija, da ne kažem institucija. Iako je recimo pre tri godine su se proslavili ili četiri godine koliko su se proslavili, proslavili su se tvrdnjom pod znacima navoda, proslavili su se tvrdnjom da je predsednik Nikolić tada samo lider opozicije, kako su oni tad govorili kiao babe u Antinu. I onda se ispostavilo da je to obična laž i nikom ništa.

Miroslav Lazanski: A koliko vi laži imate na javnoj sceni u Srbiji. Imate laži koliko hoćete. Da li u Srbiji postoji odgovornost za javno izgovorenu reč. Ne postoji.

Dragan Vučićević: Ali bi morala da postoji.

Miroslav Lazanski: Ni kod političara ni kod nevladinih orgnizacija.

Dragan Vučićević: Ali bi morala da postoji.

Miroslav Lazanski: Pa morala bi.

Dragan Vučićević: Šta ćemo sad kad se dokaže recimo da general nije odgovoran za ove zločine. Hoće neko

Miroslav Lazanski: General ih je tužio pa neka uzme pare i jel

Dragan Vučićević: Dokle je došlo to suđenje.

Ljubiša Diković: Evo jedan od razloga koje ja vidim kao mogući je upravo i to što sam ja podneo tužbu protiv Fonda za humanitarno pravo sa jasnim dokazima da navodi apsolutno nisu tačni. I evo ročište je zakazano za 18.

Dragan Vučićević: To je početak suđenja ili suđenje već traje.

Ljubiša Diković: Mislim da sada, suđenje već traje naravno sa ovim malim prekidom zbog ovog dešavanja oko advokata. Nuđena je nagodba koju sam apsolutno....

Dragan Vučićević: Ko je kome nudio.

Ljubiša Diković: Oni su nudili nagodbu i o tome je govorio moj advokat na konferenciji za štampu, koju smo mi naravno odbili. Nikakva nagodba o tome apsolutno ne može biti.

Dragan Vučićević: A nagodbu su nudili da vam nešto plate.

Ljubiša Diković: Ne, dajte to sve ajde da zaboravimo, da stavimo tačku, da prekinemo taj proces i nikom ništa.

Dragan Vučićević: A može li onda biti da ste vi pristali na nagodbu da ne bi izlazili sa ovim optužbama.

Ljubiša Diković: Verovatno. To je sad sve pretpostavka ali postoji zaista postoji osnovana sumnja da tako može biti.

Miroslav Lazanski: Jel postoji dokument, trag da su nudili nagodbu.

Ljubiša Diković: Ne to su advokatu pre ulaska u sudnicu i kažemo to je on dogovorio.

Miroslav Lazanski: Možemo da kažemo, Fond za humanitarno pravo može da kaže pa to nije istina.

Ljubiša Diković: Ja ovu informaciju upravo saopštavam jer sam je dobio od svog advokata. Ja nisam čuo da su rekli ni ponudu ni nagodbu. To je saopštenje advokata kome ja apsolutno verujem jer nemam ni jednog razloga da ne bude tako. To suđenje je 18. februara gde jasno i nedvosmisleno i nedvosmisleno dokazano, dokumenta sva se nalaze u sudu da navodi apsolutno nisu tačni. Ja se nadam da će brzo doći do odluke suda. Moja odluka je da sve što se kao nadoknada od suda dobije, neću oprostiti to apsolutno, ja želim zaista da dam u humanitarne svrhe kao...

Dragan Vučićević: I kako ste rekli upravo da Fonda za humanitarno pravo konačno postane humanitaran.

Ljubiša Diković: Da, nažalost tako je. Fond za humanitarno pravo...

Dragan Vučićević: Evo nas ponovo u studiju, dakle pričamo sa Načelnikom generalštaba Vojske Srbije generalom Ljubišom Dikovićem i kolegom Miroslavom Lazanskim. Dakle ispričali smo to šta se desilo to prošle nedelje, otkud odjednom ali negde nismo pomenuli tu činjenicu da se Načelnik generalštaba jedne vojske da se optužuje ili sumnjiči za teške ratne zločine, dakle i za masovna ubistva, na konferenciji za štampu. Pamтите li vi kolega Lazanski takav primer bilo gde i bilo kad.

Miroslav Lazanski: U svetu ne pamtim. Obišao sam puno armija u svetu. Takav odnos prema Načelniku generalštaba zaista nisam nigde primetio, nigde u dosadašnjoj novinarskoj praksi.

Dragan Vučićević: I onda s druge strane reakciju države na to da li je primećena.

Miroslav Lazanski: To je jedna stvar. General je ovde spomenuo čim je saznao u jedinici da li je bilo nekog prekršaja, zločina, krivičnog dela, krađe, on je to odmah dao u proces, to je odmah procesuirano. Od momenta kad takav slučaj krene u proces on nema više nikakvu odgovornost. To nije više nikakva njegova odgovornost.

Dragan Vučićević: Ali generale ovo što se desilo vama prošle nedelje je samo poslednje u nizu napada na vojsku. Ako se setimo tvrdnji da VBA špijunira, pa se onda nezakonito prisluškuje građane, špijunira. O tome pričali su neki funkcioneri da tako kažem poslanici, taj zaštitnik gospodin Saša Janković zaštitnik građana...

Miroslav Lazanski: Ja koliko se sećam bilo je rečeno u NIN-u jel

Dragan Vučićević: Zaštitnik građana je rekao u NIN-u i onda se ispostavilo u skupštini da on sam baš i nema dokaz i da to nije tačno.

Miroslav Lazanski: Pa to je ta odgovornost za javno izrečenu reč. Kod nas ne postoji.

Dragan Vučićević: Da bi onda došli do toga da ste vi optuženi za ratne zločine. Da li je to neko, možda, možda sam ja paranoičan ali neko namerno udara na sistem odbrane, najugledniju instituciju u Srbiji. Po svim istraživanjima vojska je i dalje, srbi i dalje veruju vojsci Srbije.

Ljubiša Diković: Možda ćemo doći do prvog odgovora ako samo malo analitički posmatramo stvari i vratimo se jedno petnaestak, dvadeset godina unazad. Vidite sve što se dešavalo devedesetih godina na ovom prostoru je i te kako ostavilo traga. Mi u dvadesetprvi vek, Vojska Srbije i država Srbija ulazi iz velikog minusa. Razorena infrastrukturno, posle agresije, sve što se moglo pogoditi, gađalo se. Dakle zemlja koja je apsolutno na neki način ekonomski apsolutno oslabljena. Znači iz velikog minusa ulazimo. Dolazi do određenih promena i vojsci se namenjuje zanemarljiva uloga u odnosu na zadatak svake vojske bilo koje zemlje. I vojska se pokušava svesti na nešto što ne može objektivno predstavljati nikakvu opasnost nikome niti može da se suprotstavi bilo kakvim problemima u regionu a posebno da se

suprotstavi agresiji, eventualno agresiji na Republiku Srbiju. Što bi mi rekli vojnici vojsku je trebalo svesti otprilike na snagu Dobrovoljnog vatrogasnog društva uz čast i poštovanje prema svim vatrogascima. Ovu izreku možda sam nespretno iskoristio u ovom momentu. I to tako traje šest, sedam pa i više godina. Međutim uviđa se da je zaista potrebno sa promenama koje su došle izgraditi snažnu, modernu vojsku i upravo to radimo unazad nekoliko godina. Ove godine i planiramo narednih godina da izgradimo zaista snažnu i modernu vojsku svih građana Srbije koja će biti spremna da odgovori svakom izazovu i svojim osnovnim zadacima. Zavaravaju se oni koji misle da su svi bezbednosni problemi rešeni na ovom prostoru na kojem mi jesmo. Nisu rešeni i postoji zaista pogodno tle i mogućnost da u zavisnosti od interesa u svakom momentu se ugrozi bezbednost Republike Srbije. E tako jaka vojska koju mi zajednički...

Dragan Vučićević: Hoćete da kažete smeta nekom....

Ljubiša Diković: Koju mi gradimo svi, ne ja samo apsolutno, nego od ministarstva, Vlade Republike Srbije, Predsednika Republike Srbije, Ministarstva odbrane i svi pripadnici vojske, gradimo takvu vojsku. E sad vidite opet takva vojska definitivno ne odgovara. Kome ne odgovara. Pa onima verovatno koji su hteli da ona bude na nivou koji sam malopre pomenuo, da ne ponavljam ponovo primer. I naravno da vojska kao institucija od velikog poverenja da sad ne kažem najvećeg poverenja građana Srbije je ta koja, koju treba i slabiti i na koju se treba izvršiti jednostavno udar kroz udar na državne institucije. Ja zaista ne volim i ne bih želeo da to stvarno jeste istina ali sve što se dešava ovih dana zaista nije slučajno, nije slučajno.

Miroslav Lazanski: Ima jedna interesantna....

Dragan Vučićević: Samo jednu stvar da ne zaboravim. Ima jedan naš kolega novinar je napisao jednu rečenicu koju je slabo ko primetio. Znao sam da će optužiti, kaže taj kolega, znao sam da će generala Dikovića optužiti u najmanju ruku za ratne zločine kad sam ga video u onom džipu kako komanduje paradom ispred Putina i srpskog državnog vrha.

Miroslav Lazanski: Da moguće je da je i to....

Dragan Vučićević: Jel ima tu, jel to samo neko...

Miroslav Lazanski: Moguće je da nam neko iz inostranstva nije oprostio ni državi Srbiji ni vojsci države Srbije za onu paradu. Ali meni je zanimljiva jedna druga komponenta a to je politizacija ovog slučaja. Naime isti ljudi, državni funkcioneri, odnosno tad su bili na državnim funkcijama koji su 2012. Povodom prvih optužbi generala Dikovića, zdušno branili generala Dikovića, koji su sad u opoziciji i sad mudro čute. Niko se sad od njih ne oglašava. Gde su sad da kažu, ne moraju da kažu na sadašnje nove okolnosti, da li ih ima ili nema novih okolnosti, da kažu, jednostavno da kažu 2012. kada je prvi put bio general Diković optužen mi smo bili uvereni i videli smo kroz pruženu dokumentaciju da general Diković nije umešan u nikakav ratni zločin. To su tad govorili, sad kao opozicioni lideri čute. To je zanimljivo.

Dragan Vučićević: A zašto.

Miroslav Lazanski: Zato što se svak lovi u mutnome. To je to, zato što im to politički koristi. To im politički koristi jer oni kroz generala Dikovića gledaju aktuelnu vlast.

Dragan Vučićević: To je prosto u konkretnom slučaju i inače bez veze gledati politiku kroz vojsku jel tako i vojsku kroz politiku. General Diković...

Miroslav Lazanski: Kome treba da gleda kroz to on gleda. Ko ima zle namere on gleda, ko gleda benevolentno na sistem odbrane on neće to da radi.

Ljubiša Diković: Pa jesu institucije zaista 2012. godine reagovali na ove napade zaista jesu reagovali i ja želim da se zahvalim tima koji su reagovali tada i to je zaista bio postupak i bio bi krajnje nekorektan ako evo ne bi iskoristio i tu priliku da se tim ljudima zahvalim zaista za takav stav prema tome šta se dešavalo u tom momentu...

Miroslav Lazanski: Tad je i rečeno, tad je rečeno od institucija da je napad na Načelnika generalštaba, napad na celu vojsku.

Dragan Vučićević: Napad na državu i na vojsku.

Miroslav Lazanski: Tad je rečeno, ništa novo.

Dragan Vučićević: To valjda važi i sad.

Miroslav Lazanski: Pa ja se nadam da važi.

Ljubiša Diković: Ali postoji suština svih napada na vojsku. One, njih će verovatno još i biti. Očekivati je što je snažnija vojska i što više jača da će i biti više napada, ali želim da kažem da u Ministarstvu odbrane i Vojsci Srbije postoje snage zaista koje će znati i umeti da izgrade jaku vojsku onakvu kakvu je građani Srbije zaista zaslužuju i sve ćemo učiniti da ona takva bude. I tu ne treba i tu ne treba niko da ima apsolutno nikakvu dilemu. Vojska ove zemlje će biti takva da može uspešno da brani građane Republike Srbije od svakog zla koje može zadesiti. Ne samo od neposredne ratne opasnosti u ratu nego i od drugih nepogoda, nesreća i već što smo videli na kraju krajeva prošle godine i početkom ove godine što su pripadnici vojske učinili za građane Srbije u spašavanju dobara, njihovih života, materijalnih dobara i sve. Takva vojska nam treba.

Dragan Vučićević: To smo shvatili da vojska nije samo rat, nego je vojska i mir.

Ljubiša Diković: Apsolutno vojska je i te kako značajna...

Dragan Vučićević: Vojska je i pomoć u najtežim situacijama.

Ljubiša Diković: Ne, naravno ne mislim samo na rat. Vidite danas naši vojnici u mirovnim operacijama širom sveta pronose slavu, pronose čast Srbije i to možda nekome smeta. Možda informacije iz misija da su nešto drugačije da mi nismo sposobni, da imamo dosta problema, da ne znamo zadatke, možda bi to opet odgovaralo nekome. Zaista ne znam, ali ovo što dolazi iz svih zona operacija gde se nalaze naši vojnici to može samo biti na čast i ponos ovim građanima Srbije i ovoj Srbiji u ovom vremenu, u ovom momentu zaista može da računa na svoju vojsku zaista svaki građanin ove zemlje. To je poenta i to je suština i da zajedno kroz izgradnju vojske gradimo i sve druge institucije onakve kakve svi želimo da bude da volimo ovo što je naše. Ja volim Srbiju. Neko će reći izlizano generale, voliš Srbiju. Pa naravno da je volim, ja je volim najviše na svetu. Pa neka je izlizano koliko god. Pa ja građane Srbije volim najviše na svetu, pa neka je izlizano kao opanak stari, pa neka je i pocepano ali to jeste tako. Ja ne mogu da volim više neku drugu zemlju ili neke druge građane nego građane Republike Srbije. Pa šta u tome ima loše.

Dragan Vučićević: Tu ćemo se svi složiti. Kolega Lazanski vi ste prošle nedelje bili opet u jednom središtu jedne male aferice koja traje i dan danas u politici i u novinama. Dakle oko toga šta se....

Miroslav Lazanski: Ja bih samo malo dodao ja imam malo rezervisan stav na ove mirovne misije. To general zna odavno i to sam imao od prvog dana. Što se tiče slave naše po Libiji odnosno po Libanu i ČAD-u i ovim drugim zemljama itd, ja malo, ali ne bih sad ovom prilikom o tome.

Dragan Vučićević: Kad pričamo o ovom odavanju vojnih tajni kako ste ih vi nazvali, Poverenik za javne informacije traži od vojske da saopšti sve o stanju Ratnog vojnog vazduhoplovstva, jel tako.

Miroslav Lazanski: Meni je malo nezgodno zato što gospodin Šabić nije večeras u studiju i ne bi bilo fer da pričam o svemu tome, ali možemo.

Dragan Vučićević: Evo ne moramo njega da spominjemo.

Miroslav Lazanski: Pitati Načelnika generalštaba Vojske Srbije da on kaže da li je ono što je poverenik...

Dragan Vučićević: Šta je ono što je tražio, da kažemo gledaocima.

Miroslav Lazanski: gospodin Šabić traži od vojske, da li to vojska može da da.

Dragan Vučićević: čekajte da kažemo prvo šta je tražio.

Miroslav Lazanski: Znači oni su, nije tražio poverenik, tražila je agencija Beta. Oni su tražili četiri pitanja, odgovore na četiri pitanja. Prvo pitanje je bilo koliko košta remont ovih aviona pet migova 29 koje smo remontovali, zatim koliko su ti avioni posle remonta leteli, zatim koliko vremena ti avioni provode u dežurnoj pari u borbenoj gotovosti za presretanje u slučaju povrede vazdušnog prostora i četvrto pitanje koliko novo obučenih pilota na tim migovima posle remonta imamo. I vojska je odgovorila na prvo pitanje i dala je Beti i dotičnom novinaru odgovor koliko je koštao remont aviona. Na ostala tri vojska nije htela da odgovori, odnosno ti su dokumenti još klasifikovani kao državna tajna. Pri tome naravno

poverenik, gospodin Šabić uzima sebi za pravo da on može da deklasifikuje to i da smatra da odgovori na ta četiri pitanja nisu nikakva državna tajna i da po automatizmu...

Dragan Vučićević: Ko određuje šta je državna tajna i šta je

Miroslav Lazanski: To određuje Vlada, određuje Skupština i određuje Predsednik država. Određuje u skladu sa verovatno stručnim mišljenjem Saveta za nacionalnu bezbednost. Međutim sa tih dokumenata nije skinuta klasifikacija državne tajne, ona nije skinuta. I sad naravno u onoj emisiji na RTS-u gospodin Šabić onako mangupski donese intervju na sva pitanja koje je Beta tražila gospodin Komandant avijacije gospodinu Lazanskom. A ono u intervjuu nema ni reči o tim pitanjima. I kad sam ga ja u Politici prozvaao....

Dragan Vučićević: Da li su ti podaci javni u drugim vojskama, u drugim državama.

Miroslav Lazanski: Ovi podaci o stanju bojeve gotovosti nisu jer svaka država. Nije problem, gospodin Šabić kaže ma sve oni vide iz satelita amerikanci i rusi. Nije istina. Tajna su moral, obučenost i ratni planovi. Ako vi imate broj sati dežurne pare, koliko sati provede dežurna para aviona, na osnovu toga vi možete da merite funkcionalnu i operativnu sposobnost ratnog vazduhoplovstva. Pa to vam ni jedna država neće dati. I onda sad oni navode tamo u toj diskusiji ali da, najnoviji biser je bio taj da. Danas je stigao novi tekst gospodina Šabića gde on meni pokušava da objasni da je Zamenik komandanta avijacije 2008. godine dao izjavu da je mig taj i taj broj imao posle remonta toliko i toliko sati predviđenih naleta, a pilot koji je s njim upravljao, koji je s njim upravljao je imao toliko i toliko sati letova na svim migovima. Što znači da je taj avion pao, pilot poginuo, što znači da je mogao da saopšti Zamenik komandanta avijacije ne znam koliko sati naleta da je imao, jer taj avion nije više na flotnoj listi. On više nije u operativnoj upotrebi. Ja mogu da kažem trebao je da leti, a ostali avioni, za njih ne možete da dobijete podatak koliko imaju još sati predviđenoj resursa jer to je klasifikovano.

Dragan Vučićević: Kakav je uopšte interes nekog da znamo te podatke, koga to zanima.

Miroslav Lazanski: Kako ja da uđem u raspravu u bilo kojoj televizijskoj emisiji sa gospodinom Šabićem o vojno tehničkim problemima kad on meni u Politici kaže da ali gospodin Lazanski je objavio u novinama da avioni orao i mig nemaju radar. Pa to se zna od prvog dana kad su ti avioni napravljeni. Mi 45 godina znamo da ti avioni nemaju radar. To nema veze sa operativnim planom dežurstva dežurne pare. Vi ne možete tehnički i tehnološki neukim ljudima i velikom auditorijumu koji je to gledao da objasnite šta je neka vrsta vojnotehničke tehnološke tajne a šta nije. Ako neko polazi sa premisom da se sve zna i da se sve vidi iz satelita pa su amerikanci videli na Kosovu sve ali imali smo svega 14 izgubljenih tenkova, jel tako generale, a imali smo dole preko 350 tenkova, kako ja sad da nekome to objasnim. Mogu da se postavim na trepavice da mu nešto objašnjavam a čovek je potpuno iz drugog filma. Prvo dve stvari je, neću da kažem da je lagao, reći ću fino da je izneo neistinu u toj emisiji. Prvo je izneo neistinu da su pitanja iz intervjuista ista kao što su postavljena od strane Bete što se posle dokazalo da nije jer je u Politici priznao da su vrlo slična, vrlo slična, nisu ni čak ni vrlo slična i drugo da vojska nije dala odgovor. To je dva puta rekao, možete da preslušate traku, da vojska nije dala odgovor na pitanje koliko košta remont

migova. Vojska je dala te odgovore. I sad kako ja da verujem povereniku koji je doveo u zabludu millionski auditorij građana Srbije što je elemenat krivičnog dela prevare, jel tako.

Dragan Vučićević: Nije li to samo ustvari deo opet kažem neke kampanje protiv vojske ili je to sad namerno....

Miroslav Lazanski: Ili to gospodinu Šabiću služi da dobije novi mandat.

Dragan Vučićević: Naprimer.

Ljubiša Diković: Vidite danas su u odnosima prvenstveno političkim pa i svakim drugim u svetu nema ljubavi.

Dragan Vučićević: Samo da razjasnimo na početku. Ovo sve što je rekao gospodin Lazanski je tako.

Ljubiša Diković: Doći ćemo do toga. Doći ćemo do toga. Apsolutno sve je zasnovano na interesima. Malo smo upali u neku vrstu zamke i dobar deo ljudi smatra da i šta ima veze to šta je podatak dostupan da li imamo pet aviona, šest aviona, sedam aviona, šta ima veze to šta je dostupan podataka da imamo 50 tenkova itd. I dobro manje više neka bude tako, ali tome nas uče upravo oni kod kojih su upravo ti podaci najveća tajna. Zašto. Pa da bi došli do podataka i da nam kažu pa to nije važno. E vidite možda i nije toliko važno koliko imamo tenkova, možda, ali koliko smo spremni i osposobljeni da te tenkova na najbolji mogući način upotrebimo i da na najbolji mogući način iskoristimo karakteristike tenka, manevarske, vatrene i zaštitne e to je tajna. Dakle koliko su nam ljudi osposobljeni za sredstvo, sistem, oruđe, kakav im je moral, koliko su osposobljeni, kakva im je volja, da li su spremni da se bore da to sredstvo, to je tajna, to je tajna.

Dragan Vučićević: To je tajna svuda u svetu.

Ljubiša Diković: Naravno da je tajna. 38,35

Ljubiša Diković: Naravno da je tajna. I te kakva tajna, e do toga se uporno pokušava doći, a jedan od načina da se dođe do toga jeste i preko ovoga koliko pilot ima naleta. Slušajte ako saopštimo koliko pilot ima naleta pa odmah se zna koliko je osposobljen.

Miroslav Lazanski: Mi možemo za poginulog pilota koji je pao kao što je gospodin Šabić u sutrašnjoj Politici kaže. Pošto sam imao prilike da danas u desku da vidim to, da ne kaže da sam upoznat ranije preko nekih tajnih službi šta on šalje jer to je paranoja opšta. I ono što je najinteresantnije oni svi misle da podatke nekim novinarima daje vojska, a niko se ne upušta u rad. Treba raditi ovaj posao više od 35 godina i biti u ovom filmu pa znati sam doći do zaključka. Ne treba meni nikakva vojska da mi šalje podatke o bilo čemu, ja sam dođem do toga, ne treba. I sad on sad kaže da ali tamo je imao toliko i toliko, možete onda reći i za njega. On više nije operativno sposoban, čovek je umro, poginuo. Za njega možete da kažete da ima hiljadu sati naleta. Za operativnu sposobnost vojske to je gotova stvar. Znači to su te sitne advokatske smicalice, to je ta odgovornost za javno izgovorenu reč. U Srbiji je nema. Ovo što

je uradio gospodin Šabić sa tim direktnim dva puta je izneo neistinu to bi u svakoj demokratskoj državi značilo ostavka gospodina Šabića isti čas ili smena.

Dragan Vučićević: Pogotovo na toj funkciji, ali dobro da se vratimo mi na vojsku. Ta stalna priča, i stalna tenzija koja se pravi oko vojske. Rekli smo priča da li VBA špijunira, da li ne špijunira, vojne tajne šta jesu, šta nisu. Na kraju priče optuženi na konferenciji za štampu osumnjiče vas za ratne zločine. Sve to pravi atmosferu oko.

Miroslav Lazanski: Pitaj generala ovo što sam ja sad rekao jel to stoji ili ne stoji.

Ljubiša Diković: Da, apsolutno stoji. Vidite jasno su definisani propisom koji to podaci predstavljaju određenu tajnu, odnosno koji su to podaci klasifikovani kao tajna. To su podaci čijim bi otkrivanjem bila na bilo koji način ugrožena bezbednost pojedinca, jedinice, institucije ili organizacije i tačno je precizirano koji su to podaci. Pristup takvim informacijama odobrava Vlada Republike Srbije ili organ koji Vlada Republike Srbije ovlasti da može da dozvoli pristup takvim podacima.

Miroslav Lazanski: Nije sporno Poverenik ima pristup tim informacijama ali nema dozvolu, nema ovlašćenje da da te podatke u javnost. Ali on je insistirao da vojska te podatke da Beti, tu je nesporazum. Znači prekoračenje ovlašćenja i jedna pozicija ja sam glavni u državi.

Dragan Vučićević: Ali biće da je tu posredi neki malo veći sistem gde treba srozati ugled vojsci, gde treba na svaki mogući način oslabiti vojsku ili možda ja grešim.

Ljubiša Diković: Rekli smo da svaku slučajnost apsolutno treba isključiti i da sve ovo što se dešava oko našeg Ministarstva odbrane i naše vojske pa ne može biti usmereno nikako na jačanje vojske, na jačanje vojnih potencijala, snage i sposobnosti pripadnika vojske. Može biti usmereno samo na njeno slabljenje ili pokušaj jednostavno dezorganizacije i svodjenja opet vojske na nešto, na instituciju kojoj građani neće verovati.

Dragan Vučićević: Poslednja tri minuta da kažemo građanima baš tim koji nas gledaju ko je sad u vojsci.

Ljubiša Diković: Ja građanima želim da kažem, prošli smo brzo ovu temu, da zaista svojim istupom večeras uopšte nisam imao nameru da se zaklonim iza vojske niti iza bilo koje institucije. Ne, morao sam vojsku pomenuti jer je institucija države jer pripadam tim institucijama, ali još jednom ponavljam nikakve zločine nikada učinio nisam. Žao mi je svih žrtava odmah da budem i sa jedne i sa druge strane. Nije mi žao terorista. Žao mi je svih koji su stradali nevino a nisu trebali da stradaju u borbi protiv terorističkih snaga na prostoru Kosova. Najžalije mi je vojnika Vojske Srbije, najžalije mi je građana Republike Srbije koji su izgubili život u toj agresiji 99. godine ali jednostavno kada dođe do rata kao nečega što jednostavno je produžena ruka politike i nečega što politika nije mogla da reši pokušava se rešiti ratom, očekivati je i žrtve. Nama stavljaju kao veliku primedbu da smo rušili sela, rušili gradove u toj protivterorističkoj borbi, a ja ih pitam pa našto je ličio Bagdad posle operacije u Iranu, na šta liče naseljena mesta u Avganistanu posle operacije borbe protiv tih istih terorista. Sa ovim ja nikako ne želim da legalizujem nešto što nije dobro, ali danas terorista se neće naći na livadi i reći ja sam terorista i evo hajde da se borimo. Pa upravo teroristi su tamo gde su ljudi, gde su civili, gde su građani, gde je najviše zaštićenih i zato je ta borba protiv terorizma izuzetno teška, izuzetno složena. I naši vojnici su je časno vodili 99. godine. Ako sada nismo svesni bićemo svesni za 15 do 20 godina.

Dragan Vučićević: Generale samo za kraj poslednji je minut da nam kažete jel možemo mirno da spavamo.

Ljubiša Diković: Zašto ne, apsolutno.

Miroslav Lazanski: Pitam vas da li je za vreme ratnih operacija na Kosovu došlo do subordinacije prepotčinjavanja svih ostalih snaga bezbednosti vojsci.

Ljubiša Diković: Pokušali smo, to smo pokušali da uradimo, nismo uspeali.

Miroslav Lazanski: Pitam vas jer se u Fondu za humanitarno pravo koristi termin "zona odgovornosti". To je vrlo fleksibilan termin.

Ljubiša Diković: Naravno.

Miroslav Lazanski: Šta znači zona odgovornosti ako vi ne možete da kontrolišete šta rade MUP i ostale strukture.

Ljubiša Diković: Emisija se bliži kraju, dozvolite mi da se zahvalim svim organima Republike Srbije, institucijama koje su mi pružile podršku. Želim da se zahvalim Predsedniku Republike Srbije na podršci koju mi je dao, predsedniku koji prvi put na paradi pobednika u obraćanju građanima Srbije svetu pominje Košare, pominje tu divovsku borbu pripadnika vojske sa snagama koje vrše agresiju na Srbiju sa prostora Albanije.

Miroslav Lazanski: Gde su bile regularne albanske jedinice, timovi specijalnih snaga određenih zapadnih zemalja, NATO avijacija i OVK i ušli su nekih stotinjak metara u državnu teritoriju SR Jugoslavije da bi naše snage izvršile obuhvatni manevar i vratile Košare nazad.

Ljubiša Diković: Da se zahvalim Predsedniku Vlade Republike Srbije, svim ministrima koji su mi pružili podršku zaista, da se zahvalim ministrima u Vladi Republike Srbije, da se zahvalim svojim kolegama, svojim vojnicima, svojim oficirima koji su mi pružili podršku, da se zahvalim svim građanima koji su ovih dana zaista mi pružali bezrezervnu podršku, ali svim građanima, i Srbima i Muslimanima i Albancima. Da i Albancima. Od Albanaca sam dobijao poruke podrške ovih dana kako me je Fond za humanitarno pravo učinio zločincem. Svima veliko hvala. Zaista bilo je potrebno ovo da kažem. Nikako nisam pristalica medijske kampanje na ovaj način. Sve ostalo će se dokazati nadam se na sudu pa kako bude.

Dragan Vučićević: Generale puno vam hvala na izdvojenom vremenu. Hvala vam što ste došli i što ste objasnili neke stvari, kolega Lazanski hvala vama puno što ste večeras opet bili sa nama.